

dokumenterer klart, at der ikke er vilje til at gennemføre forbedringer på miljøet. Man vil måske skrive noget løst om beskæftigelsen i et eller andet indledningsafsnit, men ingen penge og ikke noget reelt. Derfor koncentrerer den danske regering i øjeblikket sin indsats på tabte sager og skubber dermed et land som Storbritannien, som hr. Ove Fich spurgte mig om, væk fra sig.

Vi skubber i øjeblikket Storbritannien væk fra os, og når sandhedens time kommer og vi får flere flertalsafgørelser - man vil have det retfळे over i unionsafsnittet, Vestunionen osv., angrebene på de danske undtagelser - og man står og har brug for Storbritannien, hvor er Storbritannien så herne? Næ, Storbritannien har man så skubbet i armene på de andre store lande, for Storbritannien har nemlig ét punkt, som er meget væsentligt at lægge mærke til, og det er, at Storbritannien godt kan acceptere, at der bliver mere magt til de store lande.

Hvis den danske regering fortsætter sin nuværende linje, skubber den Storbritannien over sammen med Tyskland og Frankrig i den fløj, som ønsker, at resultatet bliver mere magt til de store.

Anden næstformand (Henning Grove):
Korte bemærkninger er på 2 minutter.

Keld Albrechtsen (EL):
Undskyld, hr. formand.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg håber, at der kommer nogle svar fra hr. Ove Fich, hvis ordføreltale det egentlig er vi diskuterer.

Jeg stillede nogle spørgsmål bl.a. om de folkelige bevægelsers mulighed for at komme til orde i den sammenhæng, at hr. Ove Fich mente, at de jo bare plaprede løs om det ene og det andet, men man kunne ikke få noget konkret om, hvad de ville, man har ikke spurgt dem, man har ikke bedt dem indenfor i de forhandlinger. Jeg savner nogle svar på det, jeg savner også nogle svar fra hr. Ove Fich, om der nu kommer en ny begrundelse for, at Socialdemokratiet vil afvise dagsordensforslag. Den sidste var jo, at man ikke skulle blande sig i, hvad der foregik på regeringskonferencen.

Nu foreligger der altså et dagsordensforslag, der ikke forholder sig til det, men forholder sig til, hvordan vi håndterer det resultat, der måtte

komme ud af regeringskonferencen, men inden regeringskonferencen er formelt afsluttet.

Og lad mig så sige til hr. Peter Duetoft: Jamen i Dansk Folkeparti er vi også usædvanlig meget tilhængere af, at vi diskuterer substansen, og at vi ikke alene tager en ja-nej-diskussion. Men må jeg ikke godt minde om, hvordan regeringsgrundlaget rent faktisk blev fastlagt. Det blev fastlagt gennem nogle høringer af partierne, ikke gennem forhandlinger, ikke hvor partierne kunne komme og diskutere - jo, hr. Peter Duetofts parti kunne jo nok som regeringsparti, men vi andre havde altså ikke mulighed for at komme ind og forhandle om, hvad der skulle være regeringens grundlag.

Vi kom til nogle høringer i Statsministeriet, hvor vi kunne forelægge vores synspunkter, og det vil sige: Det, vi har haft mulighed for, er at sige ja eller nej til det grundlag, regeringen så har lagt frem ved den forespørgselsdebat, vi havde i december. Og dér har vi altså tilladt os at sige, at det grundlag er ikke tilstrækkeligt til at opfylde de krav, som vi måtte have til regeringskonferencen. Og det kommer jeg tilbage til i min ordføreltale senere, hvad det konkret er.

Men vi havde ikke mulighed for andet, vi havde ikke mulighed for at gå ind i en konkret forhandling på det tidspunkt; vi fik alene forelagt et grundlag, som vi kunne sige ja eller nej til. Og så er det klart, når man laver det på den måde og ikke inddrager de for alvor EU-skeptiske partier i udarbejdelsen af det danske grundlag til regeringskonferencen, at vi ender i en ja-nej-debat.

Charlotte Antonsen (V):

Først skal jeg konstatere det noget ejendommelige i, at hr. Ove Fich først går op og starter med at tale om, hvor åben regeringen er i denne sag og det ene og det andet, og så har vi altså en debat her i øjeblikket, hvor statsministeren så åbenbart har fundet det vigtigere at foretage sig noget uden for salen; men jeg er da glad for, at statsministeren nu er tilbage.

Statsministeren talte om at hygge kartofler og talte nærmere bestemt om, at man ikke skulle hygge sine egne kartofler. Jeg vil sådan set tale om det samme tema, fordi jeg mener, at noget af det, der er problemet i den danske Europadebat, er, at regeringen ikke i tilstrækkelig grad hygger sine egne kartofler.

Jeg mener, at den danske EU-debat er for sømt, og jeg mener, at i det omfang regeringen overhovedet taler om emner, der er på dagsor-